Η παραψυχολογία αποκτᾶ επιστημονική αξιοπιστία

Νέες έρευνες για τὰ ψυχικὰ φαινόμενα

ΟΛΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΛΙΓΟ ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Αργὰ ἀλλὰ σταθερά, μετὰ ἀπὸ χρόνια περιφρόνησης, ἡ παραψυχολογία ἀρχίζει νὰ περιβάλλεται μὲ ἐπιστημονικὴ ἀξιοπιστία. Ἡ τηλεπάθεια, ἡ μαντεία, καὶ ἄλλα ψυχικὰ φαινόμενα γίνονται ἀντικείμενο νέων καὶ ἐπιστομένων ἐρευνῶν ποὺ τὰ ἀποτελέσματά τους, ὑπόσχονται νὰ ἀποκαλύψουν τὶς εὐρύτατες — καὶ ἄγνωστες ἀκόμα — δυνατότητες τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος.

«Εἶναι ἐπικίνδυνο νὰ κάνει κανεὶς προβλέψεις σ' αὐτὸν τὸν τομέα, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι βρισκόμαστε στὰ πρόθυρα ἀνακαλύψεων, ποὺ θὰ ἀλλάξουν ριζικὰ τὶς ἀντιλήψεις μας γιὰ τὶς ἱκανότητες τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος» λέει ὁ Οὐίλλις Χάρμον, τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐρευνῶν Στάνφορντ, τῆς Καλιφόρνιας.

Ἡ ἐνδεχόμενη ἐφαρμογὴ τῶν ψυχικῶν ἱκανοτήτων, ὑποστηρίζουν οἱ πιστοὶ τῆς παραψυχολογίας μπορεῖ νὰ βοηθήσει σὲ πολλοὺς κοινωνικοὺς τομεῖς, ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψη ἐγκληματιῶν, μέχρι τὸν ἐντοπισμὸ νέων ἀρχαίων λογικῶν χώρων.

Τὸ ἐπιστημονικὸ κατεστημένο πάντως, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀντιμετωπίζει μὲ δυσπιστία τὴν παραψυχολογία.

Ὁ Φίλιπ Ἀμπελσον, ἐκδότης τῆς ἔγκυρης ἐπιστημονικῆς ἐπιθεώρησης «Ἐπιστήμη», παραδέχεται ὅτι ἡ ἔρευνα τῶν παραψυχολογικῶν φαινομένων ἔχει βελτιωθεῖ σημαντικά, ἀλλὰ ἀμφιβάλλει γιὰ τὰ ἀποτελέσματά της.

«Οἱ διάφορες ἀνακαλύψεις, ποὺ ἀμφισβητοῦν τοὺς νόμους τῆς φύσης», ὑποστηρίζει, «πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν σὲ λεπτομερῆ καὶ μακροχρόνια ἐπιστημονικὴ ἔρευνα. Μέχρι τότε, πολλοὶ ἐπιστήμονες θὰ διατηροῦν τὶς ἀμφιβολίες τους».

Πολλοὶ ἐπιστήμονες, θεωροῦν τὸ ὑποσυνείδητο σὰν μία δεξαμενὴ ἀποκτημένων πληροφοριῶν, καὶ γνώσεων, ποὺ ἔρχονται πότε — πότε στὴν ἐπιφάνεια, δίνοντας τὴν ἐντύπωση μιᾶς ἀφύσικης δραστηριότητας.

Μὲ τὴ σειρά τους, οἱ παραψυχολόγοι ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ ἔρευνές τους ἀπέδειξαν τὴν ἱκανότητα ὁρισμένων ἀτόμων νὰ ξεπερνοῦν τὰ συνειδητὰ ὅρια ἐπικοινωνίας συλλαμβάνοντας ἀναδυόμενες ἀπὸ τὸ ὑποσυνείδητο δυνάμεις.

«Τὸ νὰ δεχτεῖ κανείς, ὅτι ἔχουμε τὴ δυνατότητα νὰ «ψαρεύουμε» διανοητικὰ στὸ παρελθὸν ἢ στὸ μέλλον — ἢ ὅτι τὸ πνεῦμα μπορεῖ νὰ μὴν ὑπάρχει μέσα στὸν ἐγκέφαλο — εἶναι μιὰ ἰδέα τόσο ἐνοχλητικὴ γιὰ τὴν δυτικὴ σκέψη ποὺ ἴσως ἀποτρέψει τὴν ἀποδοχὴ μιᾶς ἐξέλιξης, πιθανὸν τόσο σημαντικῆς, ὅσο καὶ ἡ ἀνακάλυψη τῆς ἀτομικῆς ἐνέργειας», λέει ἡ Νόρμα Μπόουλς, ποὺ μαζὶ με ἄλλους παραψυχολόγους ἔγραψε πρόσφατα, μία μελέτη πάνω στὰ ψυχικὰ φαινόμενα.

Οἱ διηγήσεις ψυχικῶν ἱκανοτήτων ὁρισμένων ἀτόμων προωθοῦν τὴν ὑπόθεση τῆς παραψυχολογίας, ἐνῶ διακεκριμένοι ἐρευνητές, ὑποστηρίζουν ὅτι τὰ πρόσφατα πειράματα παραψυχολογίας στέφτηκαν μὲ ἐπιτυχία. Μερικὰ ἀπὸ τὰ πιὸ χαρακτηριστικά:

—Οἱ ἐρευνητὲς τοῦ Ἰατρικοῦ Κέντρου τῆς Νέας Ὑόρκης, ἔκαναν ἐπιτυχῆ πειράματα πνευματικῆς τηλεπάθειας, σύμφωνα μὲ τὶς ὁποῖες εἰκόνες καὶ σκέψεις μεταβιβάστηκαν ἀνάμεσα σὲ ἄτομα, ποὺ βρίσκονταν σὲ ἀπόσταση ἑκατοντάδων χιλιομέτρων μεταξύ τους.

—Στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Καλιφόρνιας, οἱ ἐρευνητὲς ἀνακάλυψαν μιὰ γυναίκα, ποὺ κατόρθωσε νὰ βρεῖ τὸν ἄγνωστο, σ' αὐτή, πενταψήφιο ἀριθμὸ τοῦ συνδυασμοῦ ἑνὸς χρηματοκιβωτίου.

—Μακροχρόνιες ἔρευνες στὸ Πανεπιστήμιο Ντιούκ καὶ στὸ Ἵδρυμα Ἐρευνῶν γιὰ τὴν Ἀνθρώπινη φύση, ἀπέδειξαν ὅτι πολλὰ ἄτομα εἶναι σὲ θέση νὰ προβλέψουν μὲ ἐκπληκτικὴ ἀκρίβεια μελλοντικὰ γεγονότα.

Τέτοιες ἱκανότητες λένε οἱ πιστοὶ τῆς παραψυχολογίας, ἐμφανίζονται συχνὰ στὴν καθημερινὴ ζωὴ κοινῶν ἀτόμων. Πράγματι, οἱ ἐρευνητὲς τῆς παραψυχολογίας, ἔχουν ἀκούσει διηγήσεις ἑκατοντάδων ἀτόμων, ποὺ ξαφνικὰ ἔνοιωσαν νὰ τοὺς καταλαμβάνει μιὰ ἀγωνία γιὰ ἕνα συγγενῆ ἢ φίλο τους, γιὰ νὰ μάθουν ἀργότερα ὅτι τὸ ἄτομο αὐτὸ ἔπεσε θῦμα ἀτυχήματος, σκοτώθηκε ἢ βρέθηκε σὲ μεγάλο κίνδυνο, τὴν στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ἀγνοιοῦσαν γιὰ τὴν τύχη του. Ἄλλοι ἔχουν διηγηθεῖ ὄνειρα, ποὺ ἀργότερα ξανάζησαν στὴν πραγματικότητα.

Ὁ Ρέξ Στάνφοντ, διευθυντὴς ἐρευνῶν τοῦ Κέντρου Παραψυχολογικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Ὤστιν, ἐκφράζει τὴν θεωρία ὅτι τὰ περισσότερα ἄτομα κινητοποιοῦν ἀσυνείδητα τὶς ψυχικὲς τους ἱκανότητες γιὰ νὰ ἀνιχνεύσουν τὸν κόσμο ὁλόγυρά τους, κατευθύνοντάς τις σὲ ἄτομα ποὺ τοὺς εἶναι ἰδιαίτερα ἀγαπητά.

«Τὸ ἄτομο ποὺ ξαφνικὰ συναντᾶ κάποιον ποὺ θέλει ὁπωσδήποτε νὰ δεῖ, ἢ δέχεται ἕνα τηλεφώνημα ἀπὸ κάποιον μακρινὸ φίλο, τὴν στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ τὸν σκέφτεται, δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι τυχερό. Αὐτὰ τὰ περιστατικά, ἴσως ἀποδεικνύουν ὅτι οἱ ψυχικὲς ἱκανότητες εἶναι ἔμφυτες στὰ ἀνθρώπινα ὄντα, ἀλλὰ ἔχουν καταπιεστεῖ ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ ἐξάρτηση ἀπὸ τὶς πέντε αἰσθήσεις — τὴν ἀφή, τὴν γεύση, τὴν ὄσφρηση, τὴν ὅραση, καὶ τὴν ἀκοή», λέει ὁ Ρέξ Στάνφοντ.

Σὲ μία συγκεντρωμένη συνάντηση ποὺ ἔγινε στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, τὸν περασμένο Ἰούνιο, τὸ 37% τῶν Ἀμερικανῶν πιστεύουν στὴν ἱκανότητα ὡρισμένων ἀτόμων νὰ προλέγουν τὸ μέλλον, ἐνῶ τὸ 30% πιστεύουν στο «ἦδη εἰδωμένο» — στὴν αἴσθηση δηλαδή, ὅτι ἔνουν ξαναζήσει στὸ παρελθὸν ἕνα γεγονὸς ἢ ἕνα τόπο.

Ἡ τόσο διαδεδομένη πίστη στὰ ψυχικὰ φαινόμενα ὀφείλεται, κατὰ κύριο λόγο, στὰ ἐντυπωσιακὰ ἄθθα, στὰ βιβλία καὶ στὶς κινηματογραφικὲς ταινίες, γύρω ἀπὸ τὸ ἀφύσικο, ποὺ κατὰ τὴν γνώμη τῶν σοβαρῶν ἐρευνητῶν τῶν ψυχικῶν φαινομένων, δὲν ἀποκλέπουν στὴν σωστὴ πληροφόρηση, ἀλλὰ στὸν ἐντυπωσιασμὸ τοῦ κοινοῦ.

Πάντως, ὁλοένα καὶ περισσότερα ἐπιστημονικὰ κέντρα, ὅπως τὸ Ἵδρυμα Σμιθσόνιαν καὶ τὸ Μουσεῖο Ἐπιστημῶν καὶ Βιομηχανίας τῆς Καλιφόρνιας, παρέχουν ἀξιόπιστες πληροφορίες, πάνω στὴν παραψυχολογία, ἐνῶ μεγάλα πανεπιστήμια, ὅπως τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ἰόβα καὶ τῆς Νότιας Καλιφόρνιας, κάνουν σεμινάρια παραψυχολογίας, ποὺ συγκεντρώνουν ἑκατοντάδες ἐνδιαφερομένους.

Οἱ ἐπαδοὶ τῶν ψυχικῶν φαινομένων ὑποστηρίζουν, ὅτι ἡ παραψυχολογία μπορεῖ πρακτικά, νὰ ἐφαρμοστεῖ στὴν ἐκπαίδευση, στὴν ἐθνικὴ ἀσφάλεια, στὶς ἐπιχειρήσεις, στὶς τέχνες. Ἰσχυρίζονται ἀκόμα ὅτι οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, δὲν παρέχουν ἐπαρκῆ κεφάλαια γιὰ παραψυχολογικὲς ἔρευνες, ἀντίθετα μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, ποὺ προηγεῖται πολὺ στὸν τομέα τῶν ψυχικῶν ἐρευνῶν.

Καταστρέφονται οἱ καλλιέργειες ἀπὸ ἄσκοπα ραντίσματα

ΔΗΛΗΤΗΡΙΟ ΤΑ ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

ΑΜΒΟΥΡΓΟ. «Ὅλα τὰ φάρμακα ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὴ καλλιέργεια φυτῶν εἶναι σὲ μιὰ ὁρισμένη ποσότητα δηλητηριώδη», βεβαιώνει τὸ Ὁμοσπονδιακὸ Βιολογικὸ Ἰνστιτοῦτο τῆς Γερμανίας.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἀγρότες ραντίζουν μὲ ὅλους τοὺς τρόπους, μὲ τὰ χέρια, μὲ τρακτέρ, μὲ ἐλικόπτερα, τὶς καλλιέργειές τους. Ἑπτὰ φορές, ἀπὸ τὴ σπορὰ μέχρι τὴ συγκομιδή, ραντίζεται ἕνα χωράφι μὲ πατάτες, μὲ ἑπτὰ διαφορετικὰ φάρμακα, γιὰ διάφορους λόγους. Καὶ τὶ μπορεῖ ἄραγε νὰ σημαίνει ἑπτὰ φορὲς χημικά, ὅταν φτάνει ἡ στιγμὴ τῆς κατανάλωσης; Κι' ἂν σκεφτοῦμε ὅτι σὲ ἄλλες καλλιέργειες (ὅπως φροῦτα) τὸ ράντισμα μὲ διαφορετικὰ φάρμακα μπορεῖ νὰ φτάσει καὶ τὶς 24 φορὲς σὲ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς παραγωγῆς, πῶς μποροῦμε νὰ ἐλέγξουμε τοὺς θανάσιμους κινδύνους ποὺ κρύβει κάθε στρωμένο τραπέζι;

Κάποτε εἴχαμε στὸ μυαλὸ μας τὴν εἰκόνα τοῦ παραδοσιακοῦ ἀγρότη ποὺ φροντίζει μὲ ἀγάπη τὴ γῆ καὶ τὰ προϊόντα της. Ὅμως ἡ σημερινὴ πραγματικὴ εἰκόνα, εἶναι ὁ ἀγρότης ποὺ συσκευάζει τὰ ἐγγυημένα προϊόντα του σὲ εἰδικὰ κουτιὰ μὲ τὸ σῆμα τῆς νεκροκεφαλῆς (δηλητήριο).

Στὴν ἔκθεση τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Βιολογικοῦ Ἰνστιτούτου διαβάζουμε τὸ ἑξῆς τρομακτικό:

«Ἡ πιθανότητα μιᾶς διατάραξης τῆς οἰκολογικῆς ἰσορροπίας σημαίνει γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὴν ἀντιλαμβάνονται ἄμεση ἐπίδραση στὴν ψυχοσωματικὴ τους λειτουργία».

Τὶ διαφορετικὸ μᾶς λέει αὐτὴ ἡ ἀνακοίνωση ἀπ' τὸ ὅ,τι οἱ ψυχικὲς διαταραχὲς προέρχονται ἄμεσα ἀπὸ τὴ χημεία...

Ἡ διαπίστωσή μας εἶναι ὅτι κανένας ἄλλος τομέας δὲν δουλεύει τόσο αὐτονόητα, μὲ τόσο πολλὲς δηλητηριώδεις καὶ θανατηφόρες οὐσίες ὅπως οἱ ἀγρότες. Γιατὶ οἱ χημεία, ἀκόμα περισσότερο κι' ἀπ' ὅ,τι ἡ μηχανή, ἀντικαθιστᾶ τὴν ἀνθρώπινη ἐργασία.

Τὸ 1955 ξοδεύόντουσαν 15 μάρκα ἀνὰ ἑκτάριο γιὰ χημικὲς οὐσίες καὶ φάρμακα γιὰ τὴν καταπολέμηση παρασίτων καὶ μικρο ὀργανισμῶν. Τὸ ποσὸ αὐτὸ ἔφτασε σὲ τὰ 300 μάρκα τὸ 1977. Ἐκτὸς ἀπὸ τέσσερα ἑκατομμύρια τόννους χημικῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν τὶς ὁποῖες δέχεται κάθε χρόνο τὸ γερμανικὸ καλλιεργήσιμο ἔδαφος ραντίζεται καὶ μὲ 25.000 τόννους χημικῶν φαρμάκων. Πολλοὶ πανηγυρίζουν: «Μποροῦμε νὰ καταπολεμήσουμε τὰ πάντα, ἀκριβῶς ὅπως τὸ ἐπιθυμοῦμε τὴν κάθε φορά».

Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι πολλὲς ἀπὸ τὶς οὐσίες ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὶς καλλιέργειες γιὰ τὴν καταπολέμηση τῶν ἀνεπιθύμητων μορφῶν ζωῆς δὲν μᾶς εἶναι ἄγνωστες, καὶ μάλιστα μὲ κάθε ἄλλο παρὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα. Ἔτσι τὸ ὀξὺ 245 —Τ, ποὺ περιέχεται σὲ 60ο)ο τῶν φυτοφαρμάκων, χρησιμοποιήθηκε γιὰ τὴν καταστροφὴ τῶν φυλλωμάτων στὴ ζούγκλα τοῦ Βιετνὰμ κατὰ τὸν πόλεμο ἐνῶ τὸ διοξείδιο ποὺ περιέχεται στὸ ὀξὺ αὐτὸ ἦταν τὸ αἴτιο τῆς τραγωδίας τοῦ Σεβέζο.

Σὲ μιὰ ἔρευνα ποὺ ἔγινε στὴ Νότια Ρηνανία, 630 ἀγρότες ἀπάντησαν σὲ ἐρωτήσεις σχετικὰ μὲ τὴν πληροφόρησὴ τους γύρω ἀπὸ τὰ φυτοφάρμακα, καὶ τὸν τρόπο ποὺ τὰ χρησιμοποιοῦν. Οἱ μισοὶ ἀπὸ αὐτοὺς παραδέχτηκαν τὶς δυσκολίες ποὺ εἶχαν στὸ νὰ ἀποφασίζουν κάθε φορὰ ποιὸ ἀπὸ τὰ πολλὰ φάρμακα νὰ χρησιμοποιοῦν καὶ σὲ ποιὰ ποσότητα. Παρ' ὅλ' αὐτὰ ὅμως τὰ χρησιμοποιοῦσαν(!).

13ο)ο παραδέχτηκαν ὅτι ράντιζαν σὲ πολὺ μεγαλύτερες ποσότητες ἀπὸ τὴ δόση ποὺ καθορίζουν αὐστηρὰ οἱ ὁδηγίες. Τὸ 40ο)ο ἀπὸ τοὺς ἀγρότες ποὺ ράντιζαν δὲν κρατοῦσαν καμία σημείωση γιὰ τὸ χρόνο τὴ συχνότητα καὶ τὴν ποσότητα τοῦ ραντίσματος, καὶ οἱ 277 ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἔπαιρναν καμμιὰ στοιχειώδη προφύλαξη οἱ ἴδιοι.

Ἀγρότισσες τῆς Κάτω Φράγκης σκεπάζουν τοὺς λαχανόκηπους τοὺ μὲ πλαστικὰ καλύμματα γιὰ νὰ τοὺς προφυλάξουν ἀπὸ τὰ φάρμακα μὲ τὰ ὁποῖα ραντίζονται τὰ γειτονικὰ χωράφια.

ΟΠΩΣ ΤΑ ΧΑΠΙΑ...

Ἔχει πιὰ ἐξακριβωθεῖ ὅτι μόλις οἱ ἀγρότες ἀνακαλύψουν στὶς καλλιέργειὲς του τὸ παρασιτικὸ παράσιτο, σπεύδουν στὸ «χημικὸ ποτιστήρι», ἀκριβῶς ὅπως ἕνας ὑποκόνδριος ἄρρωστος ποὺ καταπίνει τὸ ἕνα χάπι μετὰ τὸ ἄλλο.

Οἱ σημερινοὶ καλλιεργητές, μαζὶ μὲ τοὺς σπόρους, ρίχνουν στὴ γῆ καὶ τὰ φυτοφάρμακα. Καὶ τὸ μόνο ποὺ μπορεῖ νὰ πεῖ τὸ Ἰνστιτοῦτο Βιολογίας εἶναι πὼς «γιὰ ὑπερβολὲς καὶ παρεκκλίσεις μόνοι ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ ἀγρότες». Καὶ ἡ πικρὴ ἀλήθεια εἶναι πὼς τὰ φάρμακα αὐτὰ ποὺ χρησιμοποιοῦνται μὲ ἀφθονία καὶ «χωρὶς περίσκεψη» περιέχουν οὐσίες ποὺ μποροῦν νὰ καταστρέψουν βλαβεροὺς ἀλλὰ καὶ χρήσιμους ὀργανισμούς.

Ὁ δρ Γκούσταβ Βέλλενστάϊν, καθηγητὴς βασολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Φράϊμπουργκ ἔσωσε στὴ δεκαετία τοῦ '20 τὰ γερμανικὰ δάση ἀπὸ παρασιτικοὺς ὀργανισμούς, μὲ ἕνα φάρμακο ποὺ εἶχε ἐφεύρει ὁ ἴδιος. Γιὰ τὴν σημερινὴ ἀπερίσκεπτη μαζικὴ χρήση τῶν δηλητηρίων ὁ καθηγητὴς εἶναι πολὺ ἀπαισιόδοξος. «Ὁ καλύτερος πιλότος δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ ἐλέγξει τὶς ποσότητες τοῦ δηλητηρίου ποὺ παίρνει ὁ ἀέρας», λέει ὁ καθηγητὴς Βέλλενστάϊν. Σύμφωνα μὲ πειράματα ποὺ ἔχει κάνει ὁ ἴδιος ὁ καθηγητής, μόνο ἡ μισὴ ποσότητα ἀπὸ τὰ φάρμακα ποὺ ρίχνονται μὲ ἐλικόπτερα φτάνουν πραγματικὰ στὸν προορισμό τους δηλαδὴ στὴ γῆ. Ἡ ἄλλη μισὴ διαλύεται μὲ κατεύθυνση πρὸς τὰ πάνω καὶ προστίθεται σὲ κάποια ἄλλα γνωστὰ μας ἀέρια, στὰ δηλητηριώδη ἀπόβλητα τῆς βιομηχανίας, σχηματίζοντας ἕνα εἶδος ὁμίχλης γιὰ τὸ ὁποῖο οἱ ἀγρότες λένε: ἡ μαύρη ἀναπνοή.

Δὲν φαίνεται νὰ ἀνησυχοῦν οἱ ὑπεύθυνες ὑπηρεσίες γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι σὲ πειράματα σὲ ζῶα διαπιστώθηκαν γενετικὲς παραμορφώσεις ἀπὸ τὸ ὀξὺ 24.5.Τ. ποὺ ὅπως εἴπαμε περιέχεται σὲ μεγάλο ποσοστὸ στὰ φυτοφάρμακα, καὶ διακρίνεται καθαρὰ πάνω στὶς φράουλες ἑβδομάδες μετὰ τὸ ράντισμα.

Ἄγνοια, ἐπιπολαιότητα, κερδοσκοπία; Ὅπως καὶ νάναι καθημερινὰ καταστρέφουμε τὸ περιβάλλον μας μὲ τὰ «ἐπιτεύγματα» τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ διαταράσσουμε τὴ φυσικὴ ἰσορροπία. Ἂν δὲν προσέξουμε ὅμως, σύντομα θὰ ἐκδικηθοῦμε γιὰ πάντα, καὶ χωρὶς καμμία δυνατότητα ἐπιστροφῆς, ἀπὸ τὸν ἐπίγειο παράδεισο.

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΜΑΡΓΑΖΑ
ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ 3
ΤΗΛ. 421.884 — ΟΙΚΙΑ 327.890
ΠΑΤΡΑΙ

ΣΤΡΟΦΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΕΣ

Ἀρχίζει γιὰ τὸν ἄνθρωπο ὁ αἰὼν τοῦ πυρηνικοῦ ἠλεκτρισμοῦ

Ἡ τεχνολογία θὰ λύσει τὸ πρόβλημα τοῦ ὑψηλοῦ κόστους

ΚΟΠΑΖΕΙ Η «ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ» ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΥΡΗΝΙΚΩ

ΛΟΝΔΙΝΟ. (Ἰδ. Ὑπ.). Στὴν ἀρχὴ ὑπῆρξε μιὰ ἔξαρση τῶν ἐλπ.δων ὅτι μὲ τὴν πυρηνικὴ ἐνέργειες θὰ λύναμε τὸ πρόβλημα τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνέργειας, τόσο ζωτικῆς σημασίας γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα, καθὼς οἱ πηγὲς ἐνεργείας ἄρχιζαν νὰ «κάμπτονται» καὶ ὁ φόβος τῆς ἔλλειψης ἐνέργειας ἁπλώθηκε σιγὰ—σιγὰ πάνω ἀπὸ τὸν πλανήτη μας. Ἀργότερα ὑπῆρξε μιὰ στροφὴ 180 μοιρῶν: καταραμένα τὰ πυρηνικὰ ἐργοστάσια. Τὸ ὄνειρο γιὰ «φθηνὴ καὶ ἐπαρκῆ» πυρηνικὴ ἐνέργεια, ποὺ θὰ ἔλυνε ὅλα τὰ προβλήματα τροφοδοσίας τῆς ἀνθρωπότητας καὶ θὰ τὴν ἀπάλλασσε γιὰ πάντα ἀπὸ τὸν ἐφιάλτη τῆς ἐξάντλησης τῶν ἀποθεμάτων πετρελαίου, ἄρχισε νὰ σβήνει...

Ἀπροσδόκητα ἀτυχήματα καὶ ζημιὲς στοὺς ἀτομικοὺς ἀντιδραστῆρες παρἀλληλα μὲ μιὰ συντονισμένη ἐκστρατεία σὲ πολλὲς χῶρες τῆς γῆς ἐναντίον τῶν πυρηνικῶν ἐργοστασίων, ποὺ ἐμφανίστηκαν σὰν «ζωντανὸς ὀλεθρος» καὶ «βέβαιος θάνατος» στὰ μάτια τῆς κοινῆς γνώμης, ἀνέκοψαν τὸν ἀρχικὸ ἐνθουσιασμό. Οἱ ἀντιδραστῆρες ποὺ τροφοδοτοῦν μὲ ἐνέργεια τὰ πυρηνικὰ ἐργοστάσια παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἔτειναν νὰ γίνουν «ἀποδιοπομπαῖοι τράγοι» ἑνὸς συστήματος ποὺ ἔπαιρνε κάτω ἀπὸ τὸ πρῖσμα τῆς προπαγάνδας τὴ μορφὴ συντέλειας τοῦ αἰῶνος. Σοβαρὰ ἐρωτηματικά, κατὰ πόσο πραγματικά, ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια θὰ εἶναι σὲ θέση μελλοντικὰ νὰ ἀντιμετωπίσει — ὑπὸ συνθῆκες ζόφου καὶ πυρηνικῶν ἀτυχημάτων — τὸ παγκόσμιο ἐνεργειακὸ πρόβλημα, ἄρχισαν νὰ τίθενται παντοῦ. Τὰ στοιχεῖα ποὺ ἄρχισαν νὰ παραθέτουν οἱ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες προκαλοῦσαν ὄχι μόνο ἐρωτηματικὰ ἀλλὰ τὴ βεβαιότητα ὅτι τὰ πυρηνικὰ ἀλλὰ τὴ βεβαιότητα ὅτι τὰ πυρηνικὰ ἐργοστάσια εἶναι «ἄκρως ἐπικίνδυνα» καὶ πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθοῦν. Σὲ χῶρες ὅπως ἡ Σουηδία, τὸ πρόβλημα ποὺ δημιουργήθηκε προκάλεσε πολιτικὴ κρίση, ἐνῶ τὸ παγκόσμιο ρεῦμα ἐναντίον τῆς ἱδρύσεως πυρηνικῶν ἐργοστασίων καὶ τῆς κατασκευῆς ἀτομικῶν ἀντιδραστήρων διογκώθηκε σὲ μεγάλο βαθμό.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΝΕΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Ἀνάμεσα στὰ ἄλλα, εἶχε τεθεῖ — σὰν «ἄλλοθι» γιὰ τὴν ἀποστροφὴ πρὸς τὴ χρήση τῆς πυρηνικῆς ἐνέργειας — καὶ θέμα οἰκονομικό. Οἱ ἀντίθετοι πρὸς τὴν ἰδέα τῶν πυρηνικῶν ἐργοστασίων εἰδικοί, παρατηροῦσαν ὅτι ἂν ὑπολογίσει κανεὶς ὅλα τὰ ἔξοδα γιὰ τὴν παραγωγὴ πυρηνικῆς ἐνέργειας ἀπὸ τὴν ἀποκομιδὴ τοῦ ἀπαραίτητου μεταλλεύματος μέχρι καὶ τὴν ἐπιβαλλόμενη καὶ ὑποχρεωτικὴ ἀπορρύπανση τῶν ραδιενεργῶν κατάλοιπων καὶ τὰ συγκρίνει μὲ τὰ ἔξοδα, ποὺ χρειάζονται γιὰ τὴν παραγωγὴ π.χ. ἐνέργειας ἀπὸ τὰ κάρβουνα, τότε — ἔλεγαν καὶ λένε ἀκόμη — προκύπτει ὅτι τὰ ἔξοδα γιὰ παραγωγὴ ἐνέργειας ὄχι ἀπὸ πυρηνικὰ ἐργοστάσια, ἀλλὰ ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἄλλη πηγή, εἶναι πολὺ μικρότερα.

Ἡ ἄποψη αὐτὴ κέρδισε ἀκόμη μεγαλύτερο ἔδαφος πρὶν ἐλάχιστα μόλις χρόνια, ὅταν καὶ τὸ κογκρέσσο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὕστερα ἀπὸ μελέτη τοῦ θέματος ἀπο μιὰ ἐπιτροπὴ του, κατέληξε στὸ ἴδιο συμπέρασμα. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνεργείας τοῦ κογκρέσσου τόνιζε στὴν ἔκθεσή της ὅτι ἀκόμη καὶ «ἡλιακὰ» ἐργοστάσια ποὺ βρίσκονται ἀκόμα στὰ «σπάργανα» μποροῦν νὰ συναγωνιστοῦν ὅσον ἀφορᾶ τὸ κόστος παραγωγῆς ἐνεργείας, τὰ «ἀτομικά».

Ἀλλά, ὕστερα ἀπὸ μιὰ περίοδο ἔντονης ἀντίδρασης καὶ σχεδὸν καθολικῆς καταδίκης τῶν πυρηνικῶν «λύσεων» γιὰ ἐπαρκῆ ἐνέργεια, ἄρχισε νὰ παρατηρεῖται καὶ πάλι καινούργια στροφὴ πρὸς τὶς πυρηνικὲς πηγές. Ἔγινε φανερό, ἀκόμη καὶ στοὺς φανατικότερους πολέμιους τῆς ἰδέας τῶν πυρηνικῶν ἀντιδραστήρων καὶ ἐργοστασίων παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνέργειας, ὅτι κάτω ἀπὸ τὴν τρομακτικὴ ἦδη καὶ ἀσφυκτικὴ στὸ μέλλον πίεση τῆς γοργῆς προσδευτικῆς μείωσης τῶν συμβατικῶν πηγῶν ἐνέργειας καὶ σὲ συνάρτηση μὲ τὶς ὁλοένα αὐξανόμενες ἀνάγκες γιὰ ἐνεργειακὴ κάλυψη μεγαλύτερων ἀπαιτήσεων σὲ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα, δὲν ὑπῆρχε ἄλλη διέξοδος αὐτὴ τὴ στιγμή, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν «πυρηνικὴ λύση».

Στὴ 10η διεθνὴ διάσκεψη ἐνεργείας, ποὺ ἔγινε στὴν Κωνσταντινούπολη, οἱ ἁρμόδιοι ἐπιστήμονες καὶ προγραμματιστὲς τῶν μεθόδων τῆς ἐκμετάλλευσης τῶν πυρηνικῶν πηγῶν ἐνέργειας, τόνισαν μὲ ἀπόλυτη βεβαιότητα — καὶ δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ τίθεται ὑπὸ ἀμφισβήτηση ἡ προσωπικὴ αὐτὴ—ὅτι σὲ 40 χρόνια ἀπὸ σήμερα, ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια θὰ καλύπτει τὸ 50 ὡς 60% τῆς παγκόσμιας παραγωγῆς, ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἐναντι τοῦ 4% ποὺ κάλυπτε τὸν περασμένο χρόνο (γιὰ τὸ 1978 ἀκόμη δὲν ὑπάρχουν ὁλοκληρωμένα στοιχεῖα, ἀλλὰ εἶναι σαφὴς ἡ ἄνοδος τοῦ ποσοστοῦ). Ἡ «κάθετη» ἀνάπτυξη τῆς παγκόσμιας πυρηνικῆς ἠλεκτρικῆς οἰκονομίας θὰ γίνει ἐξαιρετικὰ αἰσθητὴ μέσα στὴν προσεχῆ δεκαετία — σὲ πρώτη φάση — μὲ ἀποτέλεσμα οἱ πυρηνικὲς μονάδες παραγωγῆς ἠλεκτρισμοῦ νὰ αὐξηθοῦν ἀπὸ 194 ποὺ ἦταν τὸ 1977, σὲ 521 μονάδες, ὁὺ θὰ διαθέτουν «καθαρὴ ἐγκατεστημένη ἰσχὺ» πάνω ἀπὸ 400 ἑκατομμύρια κιλοβάτ.

Ἔτσι, ὑπὸ αὐτὲς τὶς δεδομένες προδιαγραφὲς καὶ μέσα σὲ συνθῆκες ποὺ γενικὰ εὐνοοῦν πλέον τὴν ἀνάπτυξη τῆς «πυρηνικῆς βιομηχανίας» στὸν τομέα τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνέργειας, ὅλο καὶ περισσότερες χῶρες — καὶ ὄχι μόνο βιομηχανικὰ ἀνεπτυγμένες ἢ μὲ προηγμένη πυρηνικὴ τεχνολογία — στρέφονται πρὸς τὶς πυρηνικὲς ἠλεκτροπαραγωγικὲς μονάδες. Ἐλπίδες βάσιμες — γιὰ τοὺς περισσότερους τεχνικούς, μάλιστα καὶ τοὺς ἐπιστήμονες εἶναι καθαρὴ βεβαιότητα — ὑπάρχουν τώρα, ὅτι οἱ ἀνάγκες γιὰ ἠλεκτρενέργεια θὰ καλύπτονται μὲ τὸ παραπάνω καὶ θὰ ἐλλείψεις, ποὺ ὑπάρχει, ἤδη καὶ τώρα ἀκόμη στὴν ἀνθρωπότητα.

ΜΙΑ «ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ» ΠΟΥ ΘΑ ΑΤΟΝΙΣΕΙ.....

Ἕνα πρόβλημα, ὡστόσο, ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένει ἂν ὄχι ἄλυτο, πάντως «ἀκανθῶδες», εἶναι τὸ κόστος. Ἡ μεγάλη δαπάνη, ποὺ χρειάζεται γιὰ τὴν παραγωγὴ πυρηνικῆς ἠλεκτρενέργειας, ὅτι κάτω ἀπὸ τὴν τρομακτικὴ ἦδη καὶ ἀσφυκτικὴ στὸ μέλλον πίεση τῆς γοργῆς προσδευτικῆς μείωσης τῶν συμβατικῶν πηγῶν ἐνέργ